

DAVID WILKERSON – AZ IGAZI GYŰLEKEZET KERESÉSE, DE ROSSZ HELYEN (Looking for the Right Church in the Wrong Places! 1999. Július 12.)

Ha panaszt hallok hívőktől világszerte, az állandóan ugyanaz: „Nem tudunk jó gyülekezetet találni! Szükségünk lenne olyan helyre, ahol családunk a mennyből küldött igazi Igét tudná hallgatni, és ahol gyermekeink igazságosságban tudnának felnőni. De képtelenek vagyunk ilyen helyet találni.”

Az elmúlt öt év folyamán ez az egyedüli panasz, ami árvízként ömlött olvasóink ezreitől postacímünkre. Sokan írják: „Mindenütt ahová megyek, a gyülekezetek és egyházak tele vannak bolondságokkal, zászlólobogtatással stb., mindenféle dolgokkal, amelyek elvonja a figyelmet az Evangélium hirdetéséről. A prédikáció amit hallunk felszínes, az Istentisztelet pedig halott. Mindig üresnek érzve megyek haza.”

Mások pedig így panaszkodnak: „A lelkészünk mindig valami újat próbál gyülekezetünkben, új módszereket az evangélium terjesztésére, új zenét, mindenféle új módszert az „ébredésre.” Most pedig a gyülekezetünk szétvált, mert nem tudnak megegyezni még abban sem hogy milyen új módszert használjanak!”

Persze kivételek is vannak, ezeken a szomorú eseteken kívül. Néhányan írják: „Köszönet Istennek a lelkészünkért, aki térdén tölti az idejét, és amikor prédikál a „menny tüzét” hozza le. Az Úr erővel áldja a gyülekezetünket!”

Az igazán tragikus azonban az, hogy manapság kevés olyan lelkész található, aki Isten Szent Szellemének felkentje. Talán jó történeteket tudnak mondani vagy humort beoltani a prédikációba, de nincs friss mennyei üzenetük, mert nem töltik idejüket egyedül Istennel. Ennek eredménye pedig az Isten valódi szava után kiáltó növekvő éhség az egyházban.

Ha bajban vagy és nem találsz jó gyülekezetet, van két hírem számodra; az egyik jó, a másik rossz. Először a rossz hír: Sohasem fogsz tökéletes gyülekezetet találni, azt az igazságos, Istentől áldott gyülekezetet, míg nem az igazi helyen kezded a keresést.

És most a jó hír: Isten tisztán megmutatja, hogy hol található ez a szent, áldott gyülekezet. Remélem, hogy ebben az üzenetben meg tudom mutatni speciálisan, hogy hol találhatjátok azokat!

Jeremiás megtalálta ezt a templomot: „...amikor még fogoly volt a börtön udvarában” (Jeremiás 33,1)

Míg az istenfélő próféta, Jeremiás a börtönben ült, Jeruzsálem „romokban” hevert. Ez a város reprezentálta az Istentisztelet központját az ószövetségi Egyházban. Volt idő, mikor dicsőséges hely volt, Isten dicsőségével telve, szent próféták és felszentelt papok szolgáltak ott. De ebben az időben Jeruzsálem tele volt betegséggel, halállal, hamis prófétákkal és azokkal, akik szellemileg halottak voltak. Ha ott lettél volna azokban az időkben, mint egyike a szent „maradék” hívőinek, nem találtál volna egyetlen helyet sem, ahol igazi Istentisztelet és Istenimádás vagy egy igazi istenfélő pásztor lett volna. Minden ami szent és áldott volt egyszer, le lett rombolva.

Amint Jeremiás látta mindezt, szíve meghasadt. Az Úr megmondta neki az előző fejezetben, hogy Jeruzsálem olyan gonosz lett, hogy Ő „elrejtette” arcát előle. Azzal figyelmeztette őket: „Nem vagyok képes reátok nézni többé, hogy mi lett az egyházból, hogy mindenki bálványokat imád és bolondságokat tesz, azokkal az új „háztetőn” való áldozatokkal (Baálnak), mindez haragot gerjeszt bennem. Minden ami „testi”, nem tőlem van, mindezt el fogom égetni. (olvasd Jeremiás 32,29) Jeremiás annyira el volt foglalva a körülötte történetekkel, hogy elfelejtette Istennek népével kötött Szövetségi Ígéreteit. Fojtathatta volna életét ebben a kétségbe esett állapotban, idejét vesztegetve töprengésben és egyre mélyebbre süllyedve a reménytelenségben. Valószínűleg azt gondolta: „Nincs mit tenni, Isten elrejtette arcát tőlünk. Nincs igazi Isten-imádás többé!”

De hirtelen, az Úr így szólt a prófétához: „Térdelj le, Jeremiás! Imádkozz hozzám. Úgy hiszed, hogy semmi sem maradt az egyházból. De én megmutatom neked azokat a csodálatos dolgokat, miket népem számára tervezek!” (Olvasd 33,3)

Ha a hívő keresztények valóban egy igazi gyülekezetet akarnak találni, itt kell, hogy kezdjék a kutatást; imádsággal! Senki sem fog igazi gyülekezetet találni azáltal, hogy autóbuszra, vonatra vagy repülőre ugrik és világszerte rohángál, hogy találjon egyet. Mi egész egyszerűen nem juthatunk oda egy modern közlekedési módszerrel. Az egyetlen módszer és megbízható „térkép” a mi titkos helyünk, ahol mindig imádkozunk!

Az Úr Isten feltárta Jeremiásnak az Ő Dicsőséges Szövetségi Ígéreteit egy Örökkévaló Szent Papságot illetőleg!

Isten már korábban figyelmeztette az egyházat Izráelben: „...*Halálos a bajod, gyógyíthatatlan a zúzódásod! Sebedet senki sem orvosolja, gyógyír és kötszer sincs számodra. Szeretőid mind elfelejtettek, nem törődnek veled. Megvertelek, mintha ellenség vert volna, és kegyetlen ember fenytett volna. Mert sok a bűnöd, és súlyos a vétked. Miért kiáltozol bajodban, halálos zúzódásod miatt? Mivel sok a bűnöd és súlyos a vétked, azért bántam így veled.*” (Jeremiás 30,12-15) Más szóval: „Népem olyan halálos romlásban van hogy állapotuk gyógyíthatatlan!”

Ma Jézus Krisztus egyháza ilyen állapotban van. Miután láttam egy pár „ébredési” videót, amiket igazi hívők küldtek nekem az ország minden részéről, erre a végeredményre jutottam. Ezt írták: „David pásztor, nem fogod elhinni micsoda istenkáromlás megy végbe ezeken a videókon.” Gondoltam: „Biztos, hogy nem lehetnek annyira rémesek.” De mikor megnéztem a jeleneteket még rémesebbek voltak, mint ahogyan le voltak írva.” Nézzünk csak egy pár jelenetet ezekből a gyülekezetekből:

Egy „jóléti” tanító az mondta a hallgatóságnak, hogy fölösleges pénzt adni a szegényeknek. Ehelyett: „Add pénzed annak, aki meg van áldva. Így te is áldva leszel.”

Egy másik ember egy kutyanyakörvvel a nyakán, négykézláb mászkált a földön, ugatva mint egy kutya, míg az énekkar énekelt: „Ahová vezet engem oda fogom követni Őt” A vezetőség ezt egy „szellem” által vezetett alárendeltségnek nevezte.

Emberek rohantak az auditorium körül, míg a kórus énekelt valamit, ami úgy hangzott: „Szaladj a pénzéért” Úgy tűnt, hogy ha gyorsabban szaladt valaki, pénzügyileg többel lesz megáldva.

Amint néztem ezeket, a Szellem bennem sírva kiáltott fel: „Ó, Uram ez istenkáromlás! A pásztorok és a juhok teljesen vakok! Hogy tudsz gyógyulást hozni valaha is a te munkád ilyen arcátlan meggúnyolására? Az egyházad sebe gyógyíthatatlan!”

Természetesen az Úr elfordítja arcát az ilyen gúnyoló örülségektől. De Ő soha sem fog elrejtőzni azok elöl, akik bezárkózva imádsággal fordulnak hozzá. Az imádkozó Jeremiásnak ezt mondta: „*Én majd bekötözöm és orvoslom sebeit, meggyógyítom őket, és megmutatom nekik: milyen kincs az igazi béke.*” (Jeremiás 33,6) Ezek bámulatos szavak voltak! Isten a prófétának azt mondta: „Hiszed vagy sem, Jeremiás én meg fogom gyógyítani népemet. Bőséges békességbe és igazságba fogom vezetni őket! Most egy nagyméretű tisztítást és új kegyelmet hozok és egyházam újra az öröm és igazi dicsőítés helye lesz, ahol mindenféle rabság meg fog szűnni!”

És akkor az Úr egy dicsőséges Szövetségi Ígéretet adott: „*Ezt mondja a Seregek URa: Ezen az ember és állat nélkül maradt pusztá helyen és ennek minden városában fognak még pásztorok tanyázni, akik nyájukat legeltetnek.*” (Jeremiás 33,12) Azt mondta: „Megalapítok egy Istenfélő Papságot minden városban és a bárányaim nyugalomban fognak lefeküdni!” Minden városban és faluban legyen az a hegyekben vagy völgyekben, északon vagy délen, a nyájnak lesz egy olyan helye, ahol egy pásztor fog rájuk figyelni. És: „...*átmegy még a nyáj a számadó keze alatt – ezt mondja az Úr*” (13. vers) Ez a vers pedig személyes, bizalmas gondoskodásról szól. Az Úr mondta: „Ezek az Istenfélő Papok törödni fognak az én népemmel, személyenként!” Ezután az Úr így foglalta össze az Ő áldás-adását a visszaállítást illetőleg: „*Eljön még az idő - így szól az ÚR -, amikor valóra váltom azt a jót, amit Izráel és Júda házáról ígértem.*” (14. vers) Ez a jó szó majdnem túl jónak hangzott. Nemcsak, hogy Isten az egyházat ki fogja tisztítani és helyreállítani népét, de jó pásztorokkal is el fogja őket látni!

Egyedül az Úr tud ilyen bámulatos munkát végezni! Sem evangéliumi tanítók, sem új vallásos mozgalmak nem tudnák ezt elérni. Ezek csakis a Szövetség Ígéretei által fognak beteljesedni!

Hiszem, hogy Isten a jelenkori napokat illetőleg adta ezeket az ígéreteket Jeremiásnak!

„*Azokban a napokban és abban az időben igazi sarjadékot sarjasztok Dávidnak, aki jog és igazság szerint jár el az országban.*” (Jeremiás 33,15) Melyek ezek a „napok” amikről Isten beszél itt? Azokról az időkről beszélt mikor a látomás beteljesedik. És mi az „igazi sarjadék” amit említ? Senki más, mint az Úr Jézus Krisztus! Szeretteim, Isten beteljesítette ezt az ígéretét az Ő Fián keresztül; Jézus Krisztus halálán és feltámadásán keresztül. Megalapította az egyházát és ennek neve sem Baptista, sem Pünkösdi vagy valami más gyülekezet, hanem egyszerűen: „...*így fogják nevezni: Az ÚR a mi igazságunk!*” (16. vers). De mindezek felül itt van a legcsodálatosabb hír. Isten mondta, hogy ez az egyház „...*hírnevet, örömet, dicséretet és tisztességet szerez majd nekem a föld minden népe előtt, ha meghallják, hogy mennyi jót teszek*”

velük. *De rettegni és reszketni is fognak, ha látják, mennyi jót és milyen békességet adok nekik.*” (9. vers). A tényleges, irodalmi jelentése ezeknek az utolsó szavaknak: „Reszketni fognak a döbbenettől, mélységesen félve és tisztelve Istent.” Isten azt mondta: „Valami olyan bámulatos dolgot fogok tenni, hogy annyira telve lesznek az én bőséges békémmel és igazságommal, hogy félelemmel fognak remegni!” Mi okozhat ilyen félelmet és remegést? Egy nyers üzenet az ítéletről? A törvény prédikálása? Isten haragjának kimutatása? Nem! A félelem és remegés akkor fog beállni mikor megértik Isten végtelen jóságát! Hogy népét békesség és nyugalom bőségével érdemtelenül fogja megáldani!

A gyógyításra, megbocsátásra és egy Szent Pásztorról szóló ígéretek „nemtörődömséget” okoztak Isten népénél?

Mikor az Úr megígérte, hogy hit által Ő lesz népének igazságossága, az Izráeliták hirtelen gondtalanul kezdtek élni, lealacsonyítva az Ő szentségének színvonalát? Nem, egyáltalán nem. Sőt inkább a béke és nyugalom ígérete remegő csodálatot keltett bennük!

Ennek a szentséges remegésnek egy példáját láthatjuk Márk Evangéliumában, a 4.-ik fejezetben. Mikor a vihar a tanítványok életét fenyegette, Jézus rendre utasította a szelet és a tengert: „...csendesedj, némulj el! és a szél elült és nagy csend lett,” (Márk Evangéliuma 4,39) Hogy reagáltak erre a tanítványok? Az Ige ezt mondja: „Ám azok nagyon féltek és ezt kérdezték egymás között: 'Kicsoda hát ő, hogy a szél és tó engednek neki?'” (41. vers)

Miért féltek olyan rémületesen ezek a tanítványok? Nem a Mester egy nyers rendre utasító szavától. Nem, hanem mert lecsillapította a vihart és békét, nyugalmat okozott. Röviden, azért remegtek, mert Krisztus kimutatta jóságát a hitetlen, érdemtelen követőinek! Szóval hogyan fog Isten félelmet és remegést okozni az „utolsó idők” egyházában? Egy dörgő elítélő üzenet által vagy valami új törvényen keresztül? Nem, soha! Isten népe remegni fog az Újszövetség dicsőséges Ígéreteinek kinyilvánításától!

Mi remegni fogunk mikor megértjük, hogy az Ő Szellem él és munkálkodik bennünk, habár érdemtelenek vagyunk erre, hogy előkészítsen minket mint Krisztus mennyasszonyát. Kiáltani fogunk: „Hogyan lehet, hogy az Úr munkálkodik bennem, problémáim, hibáim és bukásaim ellenére? Hogy okozza bennem, hogy az Ő akaratát tegyem, míg szentté, hibátlanná tesz és az Ő ragyogó fényévé az egész világ szeme láttára?” Hát igen, szent félelemmel, alázattal leszünk telve!

Ez az amit keresel az egyházban?

Mi lesz a megígért istenfélő pásztorokkal és a minden várost benépesítő nyájakkal?

Talán csodálkozva kérdezed: „Azt mondod, hogy Isten ki fogja tisztítani az egyházat a hamis „jólét” tanaitól és a hamis béres pásztoroktól?” Nem, ezt egyáltalán nem mondom. Ténylegesen, az Ószövetség egy prófécijája szerint mindig lesznek lusta, kompromittáló, Éli típusú szolgálatok az egyházban. Ezt Abjatar szolgálatnak nevezik, arról a papról, aki elpártolt Dávidtól. Ez a fajta szolgálat teljesen „hústesti”! (nem lelki)

Ugyancsak kérdezheted: „Hol vannak az istenfélő pásztorok, akiket az Úr megígért nekünk? Hol pásztorokodnak? Azt mondod, hogy lehet találni valahol városokban, falvakban igazi gyülekezeteket?

„Én nem látom, hogyan tudna Isten elég számban találni olyan szent, magának elválasztott szolgát, hogy betöltsön minden üres helyet? Nincs elég Bibliai Tanhely és Szeminárium ezen a világon, hogy még csak elkezdje beteljesíteni ezt a próféciaát? Tudom, hogy az Úr a jelen időkben egy sereg Istenfélő fiatal lelkészt növel, de mégsem lesz elég. Hát hol van ez a számos Papság?”

A feleletet erre Jeremiás történetében találjuk. Isten azt mondta a prófétának: „*Amilyen megszámlálhatatlan az ég serege, és megmérhetetlen a tenger fövénye, úgy megszorítom szolgálómat, Dávidnak az utódait és a lévítákat, akik nekem szolgálnak.*” (Jeremiás 33,22) Azt mondta: „Ezt a Szövetségi Ígéretet adom neked. Meg fogom növelni a Szent Papságot, aki pásztorolni fogja a sokasodó nyájam!” Hogyan fogja ezt Isten elérni? Erre pedig a felelet János Jelenések könyvében található: „*és a Krisztus Jézustól, arra hű tanútól, ki a holtak közt az elsőszülött, a föld királyainak fejedelme, ő minket szeretett, véteinkből vérével feloldott, s Istene és Atyja számára királyságot és papokat csinált belőlünk...*” (Jelenések 1,5-6) Isten papjaivá tett bennünket! Mindenki, aki Jézus vérében lett megmosva a királyi papság tagja lett.

Péter Apostol visszhangozta ezt 1.Péter 2,5-ben: „*Ti is, mint élő kövek épüljétek szellemi házzá, szent papsággá, hogy olyan szellemi áldozatokat vihesetek fel, melyeket Isten a Krisztus Jézuson át szívesen fogad.*” Isten papoknak hívott minket hogy Őt szolgáljuk!

Amint látod Isten másképpen képzei el az egyházat, mint ahogyan azt mi látjuk. Mi úgy értjük, hogy a Gyülekezet az egy szolgálat az emberek irányába. Egy hely, ahol Isten népének lelki, szellemi, fizikai szükségletei ki vannak elégítve. Persze ez az Egyháznak fontos része, de a Gyülekezet az Ige szerint Jézus Krisztus szolgálatával kezdődik. Az Ő felfogása szerint akárhol, ahol az Úr szolgálata fennáll, ott van az Egyház. Ez a megkülönböztetés illusztrálva van Ezékiel 44. fejezetében. A következő részben az Úr leír egy ember-központú szolgálatot: „*és ők teljesítsenek szolgálatot szent helyemen: örködjének a templom kapuinál, és szolgáljanak a templomnál! Ők vágják le a nép égőáldozatát és véresáldozatát, és álljanak szolgálatukra! ...Arra rendelem őket, hogy a templomnál teljesítsenek szolgálatot, végezzenek ott minden munkát és mindenféle teendőt.*” (Ezékiel 44,11.14.) Eszerint a fejezet szerint a papok tettek mindent, amit egy Pásztornak kell tennie. Prédikáltak, tanácsoltak, szolgáltak az emberek szükségletei szerint. Ténylegesen egy „nem szellemi” személy előtt szolgálataik egy jó szilárd egyházra mutattak.

De valójában ezek a szolgák a nép „*hústest*” szükségleteit szolgálták: „*Mivel bálványaik előtt szolgálták őket, és ezzel bűnbe vitték Izráel házát, azért esküre emeltem kezemet - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy bűnhődni fognak bűnükért*” (12. vers) Ezeknek a hamis pásztoroknak szavai nem Istentől voltak. Igazából Isten ellenségeinek hívta őket! „*Nem járulhatnak hozzám, hogy mint papok szolgáljanak nekem, és nem nyúlhatnak a nekem szentelt dolgokhoz, sem az igen szent áldozatokhoz. Szégyenkezve kell viselniük utálatos tetteik következményét.*” (13. vers)

Egyszerűen amit Isten mond nekünk: „Az én népem hamis pásztorokat kíván! Nem akarnak egy égető evangéliumi üzenet alatt ülni, hogy bűneik fel legyenek tárva. Így olyan pásztorokat fogok nekik adni, amilyet kérnek! Olyan pásztorokat fogok adni nekik, akik bálványimádó kívánságaikat és kéjvágyaikat fogják szolgálni!”

Kérdezem tőletek: mit kerestek egy gyülekezetben?

Talán olyan gyülekezetet kerestek, ahol vasárnap reggelenként gyermekeiteket tanítják. Vagy talán egy igaz közösséget kerestek. Talán vágyódtok igaz dicsőítő imádásra. Vagy valami más mély életszükségletet szeretnétek kielégíteni. Ha ezek fontosak számotokra, egy nehéz kérdést tesztek fel: Azért hogy kielégítsed ezeket a szükségleteidet, bevinnéd a családod és saját magad egy „Abjátár papság” gondoskodása alá, egy olyan szolgálat alá, amit Isten megtagadott? Kitennéd magad egy olyan pásztor prédikálásának, akit Isten „felkent” a nép bálványimádásának szolgálatára?

Engedjétek meg, hogy Isten igazi gyülekezetéről beszélhessek: A Szentírás azt mondja, hogy ti lettetek kinevezve Papoknak az Úr számára! Ez igaz, pásztoroknak, szolgáknak és papoknak kell lennetek. És az igazi Egyház otthon kezdődik! A Biblia mondja, hogy minden hívő egy istenfélő „Cádók” típusú papságra lett elhívatva: „*De a Cádók utódai közül való lévita papok, akik szent helyemen teljesítettek szolgálatot, amikor Izráel fiai tévelyegtek, ők hozzám járulhatnak, hogy a szent szolgálatot végezzék. Ők állhatnak szíнем elé, hogy kövérjét és vért mutassanak be nekem áldozatul - így szól az én URam, az ÚR. Ők mehetnek be szentélyembe, és ők járulhatnak asztalomhoz, hogy ott szolgáljanak. Így teljesítsenek nekem szolgálatot!*” (Ezékiel 44,15-16)

Nem kell hogy Bibliai Tanhelyre járj ahhoz hogy Isten királyi papságához tartozz. Nem kell hogy „felkentségi” papír függjön a faladon. Mindenki aki a Jézus vérében meg lett mosva, fel lett kenve hogy az Úr Papja legyen!

Én egy olyan családban nőttem fel, ahol volt egy úgynevezett „családi oltárunk”. Apám hitte, hogy ami a Zsidók könyvében meg van parancsolva a keresztényeknek: „nehogy elhagyjuk az összejövetelünket (gyülekezésünket)”; ez a családokra is vonatkozik. Ezért nem hiányozhattunk a „családi oltár”-tól. Minden nap mikor a „családi oltár” ideje eljött, én habár kint játszottam barátaimmal, de mikor szüleim kiáltottak: „imaidó”, mindenki tudta a szomszédságban hogy a Wilkerson család az oltárhoz járult. Apám otthonunkban boldogan vette fel a pásztori és papi szolgálatot. De hogy van ez nálatok? Kutattátok szíveteket, hogy családotok papjai legyetek? Azt panaszoljátok, hogy nem találtok egy jó gyülekezetet, egy olyat, ami kihívóan felébreszti szívetek, egy olyat, ami tanítja gyerekeiteket. De ti Isten elé járultatok, mint papok és közbenjártatok szeretteitekért? Már láttuk az Igében, hogy Isten igazi gyülekezete ott van, ahol hívők szolgálják Őt. Ennek az otthonotokban kellene történnie. Pál Apostol Priscilláról és Akviláról írja, hogy: „...köszöntsétek azt a gyülekezetet mely az ő házukban van”. (Rómaiakhoz írt levél 16,5)

Mégis sok keresztény a kábultságot okozó TV-hez járul odahaza, vagy addig vásárolnak, míg már alig állnak a lábukon. És csak kevés időt (ha egyáltalán) hagynak arra, hogy Krisztust szolgálják. Sohasem imádkoznak. Sohasem zárkóznak be arra a helyre, ahol titokban egyedül az Urat kereshetik, házastársaikért vagy gyermekeikért imádkozhatnának. És aztán panaszkodnak, hogy nem találnak egy jó gyülekezetet! Nem számít, ha nincs egy apa vagy férj az otthonban papként. Talán egy magányos, egyedülálló anya vagy, talán egy férfi vagy, egy nő aki egyedül él. Nem számít, hogy ki vagy, Isten azt mondja, hogy te egy „királyi pap” vagy és arra vagy hivatva, hogy szolgáljad Őt! Talán el tudod mondani, hogy: „De már találtam egy jó gyülekezetet, minden héten ott találkozom az Úrral. Hallok Istenfélő prédikációt és Isten csodálatos magasztalásában és dicsőítésében van ott részem. Én nagyon meg vagyok elégedve”. Én örvendezek veled. De ha csak egy helybeli közösséget találtál a gyülekezetben, akkor még mindig nem találtad meg az igazi gyülekezetet.

Isten áldott, igazságos gyülekezete ott van, ahol élsz: otthonodban, munkahelyeden. Mindenütt ahol keresed és imárod és szolgálod Őt!

Ha nem szolgálod az Urat otthonodban, egy „Abjátár” pap lettél. Csakis a saját szükségleteidre fókuszálsz. És egészen addig nem fogsz egy igazi gyülekezetet találni, amíg vissza nem vonulsz a te saját titkos imádkozó helyedre, Jézussal minőségi időt töltve - szolgálva kívánalmát, hogy egyé legyél Vele! Mikor otthonod egy templom lesz, az összes mély szükségleted ki lesz elégítve, nem emberileg, hanem természetfeletti módon a mennyei Atya által. És gyermekeid szükségleteire is választ kapsz – mindezt azért, mert a Szent Szellem beszél veled imádságaidon keresztül! Akkor aztán mindegy, hogy milyen gyülekezetbe mentek, hogy az halott-e? Miért? Azért fogtok menni, hogy más Cádok-fajta keresőkkel szerezzenek összeköttetést. Mindenütt vannak „éhes keresők” és Ő természetfeletti módon fog vezetni titeket azokhoz, akik hasonló éhséggel kívánják szolgálni az Urat.

Nemrégem lehetőségem volt több Kelet-európai országban pásztoroknak szolgálatot nyújtani. A kommunista uralom alatt gyülekezeteiknek meg volt tiltva, hogy találkozzanak. Gyakran kis hívő csoportoknak 16 km-t kellett gyalogolniuk egy erdei helyre, hogy élvezhessék a közösséget. Nem volt hivatalos pásztoruk vagy presbiterük. Felismerték, hogy mindannyian az Úr papjai voltak. Ugyancsak hallottam történeteket bebörtönzött hívőkről kiknek néha évekig csak egyetlen közösségük volt és az az Úrral volt. Az egyik keresztény 25 évet töltött börtönben más hívőkkel való kapcsolat nélkül. De minden „ébren töltött” órát templomban töltött Jézus kívánságát szolgálva, Vele egyesülve.

Szeretteim, a Papság, amiről Jeremiás prófétált, mindenütt megtalálható. Egy Isten utáni sóvárgással telt sokaságból áll, akik hisznek az Atya Szövetségi Ígéreteiben, melyek nekik szólnak. Ezek által az Ígéretet által mélyen meggyökereztek a bőséges békességben és igazságban. És azzal válaszolnak, hogy hűségesen szolgálják az Urat - saját otthonukban kezdve azt!

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

Forrás: www.tsculpitseries.org

Közzétéve a World Challenge engedélyével. P. O. Box 260, Lindale, Texas 75771, USA.